

گزارشگری پایداری؛ عبور از گزارشگری سنتی

یاسر روح بخش^۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۶/۰۱ تاریخ چاپ: ۱۴۰۱/۰۷/۰۶

چکیده

با توجه به گسترش فعالیت‌های تجاری در جهان و اهمیت پایداری در حوزه‌های سازمانی، دانشگاهی و حرفه‌ای، مقوله پایداری جزء نخستین اهداف کشورها و شرکت‌ها قرار گرفته است. پایداری شرایطی است که در آن وضعیت موجود حفظ شده و در امکانات و شرایط، تغییری حاصل نمی‌شود. اصطلاح پایداری، از مفهوم وسیع‌تری با عنوان توسعه پایدار گرفته شده است. توسعه پایدار توسعه‌ای است که نیازهای نسل فعلی را برآورده می‌کند بدون آن که توانایی و حق نسل آینده را در تأمین نیازهایش از محیط‌زیست و منابع طبیعی به مخاطره اندازد. در طی چند دهه گذشته و با افزایش سطح نگرانی‌ها و آگاهی نسبت به نیاز به توسعه پایدار و همچنین برآورده ساختن انتظارات ذینفعان، شرکت‌ها هدف خود را از به حداکثر رساندن سود به بهینه ساختن اهداف سه‌گانه زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی تغییر داده‌اند. شرکت‌ها با بهره‌گیری از راهبرد پایداری و زیست محیطی و انجام نوآوری‌های مختلف نظیر کاهش انتشار کربن و آلودگی، بازیافت منابع طبیعی و حفاظت از منابع انرژی، آب و دیگر منابع طبیعی اقدام به مشارکت در حفاظت از محیط زیست نموده و اقدام به خلق ارزش زیست محیطی می‌نمایند. در بحث ایجاد ارزش اجتماعی نیز شرکت‌ها با اتخاذ راهبرد پایداری اجتماعی و انجام پروژه‌هایی در جهت کاهش فقر، عدالت و برابری اجتماعی مشارکت می‌نمایند. این دو راهبرد در کنار راهبرد اقتصادی و راهبری شرکتی، زمینه تشکیل راهبرد پایداری شرکت و دستیابی به اهداف گزارشگری پایداری را فراهم می‌سازند. این پژوهش به ابعاد گزارشگری پایداری پرداخته و چک لیست گزارشگری پایداری را ارائه کرده، همچنین به نقش گزارشگری پایداری در کاهش مدیریت سود و عدم تقارن اطلاعاتی اشاره نموده است.

واژگان کلیدی

گزارشگری پایداری، گزارشگری سنتی، مدیریت سود، نوآوری، عدم تقارن اطلاعاتی

۱. کارشناسی حسابداری، دانشگاه علمی کاربردی شهرداری بشرویه، بشرویه، ایران. (yasserrouhbakhsh@gmail.com)

ضرورت گزارشگری پایداری

با گسترش روزافزون نیازهای اطلاعاتی درباره عملیات واحدهای تجاری، ارائه صورت‌های مالی به روش سنتی، پاسخگوی همه نیازهای استفاده‌کنندگان نیست (ودיעی و همکاران، ۱۳۹۲)؛ به عبارت دیگر، با گسترش فعالیت‌های تجاری در جهان، استفاده از سیستم‌های حسابداری سنتی امروزی، امکان اندازه‌گیری و سنجش آثار خارجی عملیات سازمان را با دشواری مواجه ساخته است. سیستم‌های حسابداری سنتی، عملکرد واحد تجاری را از جنبه‌های خاص ارزیابی می‌کند. به طوری که نمی‌تواند در برگیرنده آثار محیطی و اجتماعی سازمان‌ها باشد. یکی از راهکارهای بسیار مهم و ضروری برای تأمین نیازهای فوق، استفاده از گزارشگری پایداری است. گزارش پایداری، گزارشی سازمانی است که اطلاعاتی درباره عملکرد اقتصادی، زیست محیطی، اجتماعی و راهبری شرکتی در اختیار می‌گذارد (مهرانی و همکاران، ۱۳۹۶). گذر از گزارشگری سنتی و افشای اطلاعات پایداری شرکت‌ها با هدف افزایش شفافیت، ارتقای ارزش برند، حسن شهرت و مشروعیت سازمانی، تقویت بهینه‌کاوی در برابر رقبا، علامت‌دهی رقابت‌پذیری، انگیزش کارکنان و حمایت از فرایندهای کنترل و اطلاعات شرکت صورت می‌گیرد (هرزیگ و شالتگر^۱، ۲۰۱۷).

ابعاد گزارشگری پایداری

گزارش پایداری علاوه بر اطلاعات مالی به افشای اطلاعات غیرمالی نیز می‌پردازد؛ پژوهشگران چهار بعد اقتصادی، زیست محیطی، اجتماعی و راهبری شرکتی را به عنوان ابعاد عملکرد پایدار معرفی نموده‌اند که در ادامه هر یک از این ابعاد توضیح داده می‌شود: (حسینی معصوم و همکاران، ۱۳۹۸). در راستای توسعه پایدار، در بعد اقتصادی به شاخص‌های سودآوری، نرخ رشد فروش و بازدهی سهام، گزارش‌های مالی مانند سود، میزان سرمایه‌گذاری، دارایی‌های شرکت و پرداخت مالیات توجه شده است. در بعد دوم توجه به مسئولیت‌های زیست محیطی شرکت‌ها از دیدگاه جامعه اهمیت می‌یابد. گری^۲ و همکاران (۱۹۹۵) اظهار داشته‌اند سازمان‌ها به عنوان بخشی از استراتژی‌های خود باید به مسائل محیط-زیست توجه نموده و خسارات وارده به جامعه و محیط‌زیست را جبران نمایند. برخی از پژوهشگران معتقدند با رعایت جنبه‌های زیست محیطی، ارزش شرکت افزایش می‌یابد؛ بنابراین به سرمایه‌گذاران پیشنهاد داده‌اند در شرکت‌هایی که به دلیل عدم رعایت مسائل زیست محیطی جریمه شده‌اند سرمایه‌گذاری ننمایند (کرایفو و فورگت^۳، ۲۰۱۳). سازمان محیط زیست ایران (۱۳۹۵) در دستورالعمل انتخاب صنعت سبز، شاخص‌های کنترل پساب، کنترل آلودگی‌های هوا و صدا، کنترل پسماند، صرفه‌جویی در مصرف انرژی، اجرای سیستم پایش لحظه‌ای، استقرار دفتر محیط‌زیست، آموزش ایمنی و بهداشت و محیط‌زیست، اشاعه فرهنگ و اخلاق زیست محیطی و دریافت گواهینامه‌های ایزو را به عنوان مهم‌ترین شاخص‌های زیست محیطی شرکت‌ها مطرح نموده است. ایفای نقش اجتماعی یک سازمان با پاسخ به نیازهای جامعه حفظ می‌شود. براین اساس، زمانی که سیستم ارزشی سازمان با سیستم ارزشی جامعه‌ای که در آن به عنوان بخشی از جامعه شکل گرفته، تطابق نداشته باشد، حمایت جامعه را از دست خواهد داد. توجه به نیروی انسانی، کیفیت افشای اطلاعات شرکت در راستای پاسخگویی به ذینفعان، اقدام به اجتناب و فرار مالیاتی و محدودیت‌های اخلاقی مالیات‌دهندگان، عدم تقارن اطلاعاتی در تمام سطوح جامعه و همچنین اقدامات صورت گرفته جهت رفاه، سلامت و آموزش کارکنان و مشارکت در فعالیت‌های خیرخواهانه، از رایج‌ترین مسائل بعد اجتماعی برای شرکت‌ها می‌باشند (موسوی و

¹ Herzig & Schaltegger

² Gray

³ Crifo & Forget

همکاران، ۱۳۹۵). بعد چهارم، بعد راهبری شرکتی است. توجه به راهبری شرکتی می‌تواند منجر به حفظ توسعه پایدار در شرکت‌ها شود (فخاری و همکاران، ۱۳۹۶). راهبری شرکتی به صورت شبکه‌ای از روابط، میان شرکت و تعداد زیادی از ذینفعان وجود دارد و محدود به روابط میان شرکت و سهامداران نیست (رهنمای رودپشتی و همکاران، ۱۳۹۱). راهبری شرکتی می‌تواند بین معیارهای اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی و میان منافع سرمایه‌گذاران و سایر ذینفعان تعادل ایجاد کند. محمود^۱ و همکاران (۲۰۱۸) معتقدند شاخص‌های راهبری شرکتی مانند اندازه و استقلال هیئت‌مدیره می‌تواند بر افزایش کیفیت گزارشگری پایداری کمک نماید. مهم‌ترین شاخص‌های بعد راهبری شرکتی شامل ویژگی‌های هیئت‌مدیره، کمیته‌ها و متغیرهای اثربخشی هیئت‌مدیره مانند نسبت اعضای غیرموظف، نسبت سهامداران نهادی و تمرکز مالکیت سهامداران نهادی می‌باشد.

گزارشگری پایداری و کاهش مدیریت سود

مدیران به منظور بهتر نشان دادن عملکرد خود، اقدام به مدیریت سود می‌نمایند. دی جورج^۲ و همکاران (۱۹۹۹) مدیریت سود را دستکاری مصنوعی سود برای رسیدن به سطح مورد انتظار سود و در جهت آستانه‌ای خاص تعریف نموده‌اند. مطالعات و شواهد تجربی نشان می‌دهد که شرکت‌هایی که به گزارشگری پایداری توجه نموده‌اند و دارای شاخص توسعه پایدار بالایی هستند، به احتمال کمتری، اقدام به مدیریت سود می‌نمایند (هامل و ای‌سینگ^۳، ۲۰۱۵). در پژوهش رضایی و تائو^۴ (۲۰۱۹) بیان گردید کیفیت و کمیت افشای پایداری می‌تواند باعث کاهش دست‌کاری سود در رفتارهای فرصت‌طلبانه گردد. در پژوهش تریناواتی و ستیاواتی^۵ (۲۰۱۶) نشان داده شد که بین ابعاد مختلف گزارشگری پایداری نظیر بعد اقتصادی، بعد زیست‌محیطی و بعد اجتماعی با مدیریت سود رابطه منفی و معناداری وجود دارد؛ بنابراین هرچند مدیران جهت کاهش هزینه معاملات ناشی از عدم دستیابی به سود سال قبل، انگیزه کافی برای دست‌کاری سود را دارند اما با افزایش شاخص توسعه پایدار، اقدام به مدیریت سود، کاهش می‌یابد. از سوی دیگر اگرچه مدیران به منظور دستیابی به سود پیش‌بینی‌شده، انگیزه کافی برای دستکاری سود را دارند اما با افزایش شاخص توسعه پایدار، اقدام به مدیریت سود جهت دستیابی به آستانه اجتناب از سود غیرمنتظره منفی، کاهش می‌یابد (حسینی معصوم و همکاران، ۱۳۹۸).

گزارشگری پایداری و نوآوری

در طول سال‌های گذشته، تعداد به نسبت کم اما در حال رشد شرکت‌هایی را می‌توان مشاهده کرد که به‌طور داوطلبانه مسائل اجتماعی و زیست‌محیطی را در راهبردها و مدل‌های کسب‌وکار خود وارد کرده‌اند تا در فرایند صنعتی شدن جهانی، پایداری خود را در درازمدت حفظ کنند. این شرکت‌ها هدف اصلی خود را پیشینه‌سازی سود و بازده اقتصادی نمی‌دانند، بلکه هدف اصلی آنها افزون بر کسب سود اقتصادی، دربرگیرنده تمام جنبه‌های محیطی و خدمات اجتماعی نیز می‌شود. در این راستا، تعدادی از نظریه‌ها مانند نظریه مشروعیت، نظریه ذی‌نفعان، نظریه سازمانی و نظریه اقتصاد سیاسی مطرح شدند تا توجه کنند که چرا شرکت‌ها فعالیت‌های مرتبط با پایداری و مسئولیت اجتماعی را دنبال و گزارش می‌کنند (نمازی و مقیمی، ۱۳۹۷). به طور کلی مهم‌ترین جنبه از پایداری و مسئولیت اجتماعی، تعامل با ذی‌نفعان است که می‌توان آن را برای فعال کردن نوآوری در شرکت‌ها مفید دانست. مطابق با نظریه ذی‌نفعان،

¹ Mahmood

² DeGeorge

³ Hummel & Ising

⁴ Rezaee & Tuo

⁵ Trisnawati & Setiawati

گزارشگری پایداری و مسئولیت اجتماعی پیشنهاد می‌کند که شرکت‌ها باید به این درک برسند که نیازهای گسترده‌تری از ذی‌نفعان را برآورده کنند و این تعامل می‌تواند از لحاظ نوآوری مزایایی را به دست آورد؛ زیرا در نوآوری، شناخت و درک نیازهای مشتریان و ذی‌نفعان از اهمیت بسیاری برخوردار است (ماریا^۱، ۲۰۱۷). پایداری و مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها می‌تواند فرصتی برای نوآوری فراهم نماید. به عبارتی دیگر، مشارکت در فعالیت‌های مرتبط با پایداری و مسئولیت اجتماعی می‌تواند با استفاده از محرک‌های اجتماعی، زیست محیطی یا پایداری به نوآوری منجر شود تا روش‌های جدیدی برای راهکارها، محصولات، خدمات، فرآیندها و بازارهای جدید ایجاد کند. گزارشگری پایداری پیشنهاد می‌کند که شرکت‌ها باید به این باور برسند که در راستای رفع نیازهای ذی‌نفعان، پیوند قوی‌تری با آن‌ها برقرار نمایند و این تعامل می‌تواند منجر به ظهور نوآوری‌ها و قابلیت‌های جدید و در نهایت بهبود عملکرد مالی و افزایش مزیت رقابتی شرکت‌ها باشد. مدیران زمانی به نوآوری روی می‌آورند که هدف آن‌ها تولید محصول جدید باشد. گزارشگری پایداری مدیران را متعهد می‌کند تا در راستای فعالیت‌های نوآورانه تلاش کنند و از این طریق ارزش شرکت را افزایش دهند. افزایش سطح افشای پایداری و همچنین افشای آن با بهبود تصویر اجتماعی و فنی شرکت، موجب انتشار اطلاعات تأثیرگذار بر بازار و جلب اعتماد سرمایه‌گذاران نسبت به پروژه‌های نوآورانه می‌شود؛ لذا ارزش سهام شرکت‌ها افزایش می‌یابد (معصومی و همکاران، ۱۳۹۹).

نقش گزارشگری پایداری در کاهش عدم تقارن اطلاعاتی

شرکت‌ها باید اطلاعات بیشتری را ارائه دهند تا نیازهای اطلاعاتی ذی‌نفعان را تأمین نمایند. بدیهی است زمانی که برخی از ذی‌نفعان نسبت به دیگران آگاه‌تر باشند، کارآیی بازار سرمایه زیر سوال می‌رود. نظریه نمایندگی در ارتباط با یک سازمان، بیانگر رابطه بین صاحبان سهام به عنوان مالک و مدیران (نمایندگان آن‌ها در اجرای امور شرکت) می‌باشد. افشای داوطلبانه پایداری موجب کاهش عدم تقارن اطلاعاتی شده که این امر ناشی از اختلاف اطلاعات در اختیار ذی‌نفعان است. طی سالیان اخیر چه در محافل علمی و چه در پژوهش‌های متعددی که در حوزه مالی و حسابداری صورت گرفته، وجود تضاد منافع و عدم تقارن اطلاعاتی بین مدیران شرکت و سهام‌داران و دیگر ذی‌نفعان به خوبی شناخته شده است. بر این اساس فرض بر این است که در صورت عدم افشای عمومی عملکرد شرکت در ابعاد مختلفی چون مالی، زیست محیطی و نهایتاً مسئولیت‌پذیری اجتماعی توسط مدیریت شرکت‌ها، میزان ریسک پذیرفته شده توسط سرمایه‌گذاران به طور قابل توجهی افزایش می‌یابد. افشای اطلاعات شرکت‌ها سبب کاهش عدم تقارن اطلاعاتی به عنوان هزینه یک سازمان می‌شود. ذی‌نفعان مطلع (معمولاً مدیران) دسترسی بیشتری به اطلاعات نسبت به افراد دیگر دارند که تنها به اطلاعات عمومی دسترسی دارند؛ بنابراین، افشای داوطلبانه اطلاعات پایداری می‌تواند به افزایش دقت اطلاعات، کاهش پراکندگی پیش‌بینی تحلیل‌گران و در نتیجه کاهش عدم تقارن بین ذی‌نفعان شود. لاک و سیلی^۲ (۲۰۱۶) عنوان می‌دارند شرکت‌هایی که اطلاعات غیرمالی بیشتری را گزارش می‌کنند، دقت بیشتر و نوسان کمتری در تجدید نظر پیش‌بینی‌های خود دارند که این امر باعث کاهش ریسک تخمین سود و کاهش عدم تقارن اطلاعاتی می‌شود. در نتیجه توجه، تشویق و التزام شرکت‌ها به افشای هر چه بیشتر اطلاعات مربوط به مولفه‌های گزارشگری پایداری در کنار اطلاعات مالی، به معنای گزارش اطلاعات مالی و غیرمالی برای سهامداران و ذی‌نفعان است و طیف وسیعی از تحلیل‌های گوناگون را

¹ Maria

² Lock & Seele

برای اهداف مدیریتی فراهم آورده است. حسابداری زیست محیطی و اجتماعی نمونه‌ای از اطلاعاتی است که افشای آن رو به افزایش بوده و بر تصمیمات مدیریت و سازمان موثر است. افشای اطلاعات و رعایت مسایل اجتماعی و زیست-محیطی، باعث فراهم آمدن زمینه لازم جهت دستیابی به اهداف بلندمدت، تصمیمات موثر سازمانی و ایجاد ارزش و حسن شهرت برای سازمان، کاهش عدم تقارن اطلاعاتی، کاهش تضاد منافع بین ذی‌نفعان، جلب رضایت ذی‌نفعان و مشتریان و تضمین کننده بقای سازمان در عرصه رقابت خواهد بود (ضیا و همکاران، ۱۳۹۸).

چک لیست ارزیابی گزارشگری پایداری

در اکثر پژوهش‌ها برای اندازه‌گیری متغیر گزارشگری پایداری از چک‌لیست ارائه‌شده توسط یوهان و همکاران (۲۰۱۷) استفاده شده است. این چک‌لیست شامل مجموعه‌ای از چند مولفه می‌باشد که هر مولفه شامل چند شاخص در حوزه مسئولیت‌پذیری اجتماعی، زیست محیطی و اقتصادی شرکت می‌باشد. در جدول ۱، چک لیست مذکور ارائه گردیده است (ضیا و همکاران، ۱۳۹۸).

جدول ۱- چک لیست ارزیابی گزارشگری پایداری.

مولفه	مولفه شاخص‌ها (اقدامات قابل انجام در حوزه مسئولیت اجتماعی)
اجتماعی	سرمایه‌گذاری اجتماعی، حمایت از فعالیت‌های جامعه، هدایا و خدمات خیریه، اقدامات قانونی/ادعوی حقوقی، فعالیتهای مذهبی/فرهنگی
زیست محیطی	کنترل آلودگی، جلوگیری از خسارات زیست محیطی، بازیافت یا جلوگیری از ضایعات، حفظ منابع طبیعی، تحقیق و توسعه، سیاست زیست محیطی
اقتصادی	توسعه محصول/سهم بازار، کیفیت محصول، توقف تولید و سایر محصولات و خدمات، تعداد کارکنان، حقوق ماهانه/پاداش نقدی و مزایا، سهام تحت تملک کارکنان، بازنشستگی و مزایای پایان خدمت، سلامتی و ایمنی در محیط کار، برنامه‌های آموزش و توسعه کارکنان، ورزشی و رفاهی، وام یا بیمه کارکنان، روحیه و ارتباطات کارکنان، سلامتی و ایمنی در محیط کار، برنامه‌های آموزش و توسعه کارکنان، سلامتی مشتریان، شکایات/رضایتمندی مشتریان، سیاست پرداخت دیرتر برای مشتریان خاص، تدارک تسهیلات و خدمات پس از فروش، پاسخگویی به نیاز مشتریان و سایر مشتریان

منابع

حسینی معصوم، محمدرضا؛ گرکز، منصور؛ سعیدی، پرویز و معطوفی، علیرضا. (۱۳۹۸). عملکرد مدیران در مواجهه با آستانه‌های سود: شواهدی از نقش گزارشگری پایداری. *پژوهشهای کاربردی در گزارشگری مالی*. ۸(۲)، صص ۱۴۱-۱۶۸.

رهنمای رود پستی، فریدون؛ هبیتی، فرشاد؛ طالب‌نیا، قدرت‌اله و نبوی چاشمی، سید علی. (۱۳۹۱). ارائه الگوی سنجش تأثیر مکانیزم‌های حاکمیت شرکتی بر مدیریت سود در بورس اوراق بهادار تهران، *فصلنامه علمی-پژوهشی حسابداری مدیریت*، ۵(۱)، صص. ۷۹-۱۰۰.

سازمان حفاظت محیط‌زیست، دستورالعمل انتخاب واحدهای صنعتی سبز، (۱۳۹۵). معاونت آموزش و پژوهش، دفتر پژوهش و توسعه فناوری‌های محیط‌زیست.

ضیا، فرناز؛ وکیلی فرد، حمیدرضا و صراف، فاطمه. (۱۳۹۹). تأثیر گزارشگری پایداری بر کاهش عدم تقارن اطلاعاتی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران. *حسابداری مدیریت*. ۱۳(۴۶)، صص ۱۲۱-۱۳۵.

فخاری، حسین، ملکیان، اسفندیار، جفایی رهنی، منیر. (۱۳۹۶). تبیین و رتبهبندی مؤلفه‌ها و شاخصهای گزارشگری زیستمحیطی، اجتماعی و راهبردی شرکتی به روش تحلیل سلسله‌مراتبی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار. *دو فصلنامه حسابداری ارزشی و رفتاری*، ۲(۴)، صص ۱۵۳-۱۸۷.

معصومی، سید سجاد؛ فغانی ماکرانی، خسرو و ذبیحی زرین کلایی، علی. (۱۳۹۹). اثر تعدیلگری استقلال کمیته حسابرسی بر رابطه بین میزان گزارشگری پایداری و نوآوری شرکتها، *دانش حسابرسی*. ۲۰ (۷۹)، صص ۲۹۵-۳۱۵.

موسوی، سیداحمد، رضایی، فرزین، شاه ویسی، فرهاد، (۱۳۹۵). تبیین الگوی ایفای مسئولیت پذیری اجتماعی شرکتها و تأثیر آن بر ریسک سقوط قیمت سهام. *مجله دانش حسابداری مالی*، ۳ (۳)، صص ۴۷-۷۴.

مهرانی، ساسان؛ کرمی، غلامرضا؛ سیدحسینی، سیدمصطفی و جهرومی، مهتاب. (۱۳۹۶). *تئوری حسابداری، تهران: انتشارات نگاه دانش*.

نمازی، محمد و مقیمی، فاطمه (۱۳۹۷). تأثیر نوآوری و نقش تعدیلی مسئولیت پذیری اجتماعی بر عملکرد مالی شرکتها در صنایع مختلف. *فصلنامه بررسی های حسابداری و حسابرسی*، ۲۵ (۲)، صص ۲۸۹-۳۱۰.

ودیی، محمدحسین؛ خلیلیان موحد، علی؛ هزارخانی، سید اسماعیل و توسلی فدیه، فاطمه. (۱۳۹۲). بررسی آخرین تحولات های گزارشگری مالی یکپارچه. *یازدهمین همایش ملی حسابداری ایران*. مشهد. دانشگاه فردوسی مشهد.

Crifo, P. Forget, V. D., (2013), Think global, invest responsible: Why the private equity industry goes green. *Journal of Business Ethics*, Vol. 116, No. 1, pp. 21-48.

DeGeorge, F. Patel, J. Zeckhauser, R., (1999), Earnings management to exceed thresholds. *The Journal of Business*, Vol. 72, No. 1, pp. 1-33

Gray, R. Kouhy, R. Lavers. S., (1995), corporate social and environmental reporting: A review of the literature and a longitudinal study of UK disclosure. *Accounting, Auditing and Accountability Journal*, Vol. 8, No. 2, pp. 47-77

Herzig, C. and S. Schaltegger. (2017). Corporate Sustainability Reporting: *An Overview. Sustainability Accounting and Reporting*, Available at: <https://link.springer.com/book/10.1007/978-1-4020-4974-3>. [Online][12 June 2017]

Hummel, K. Ising, P., (2015), Earnings Management – Does Corporate Sustainability Performance Matter? *Department of Business Administration, UZH Business Working Paper Series*, No. 358.

Lock, I., Seele, P., 2016. The credibility of CSR reports in Europe. Evidence from a quantitative content analysis in 11 countries, *Journal of Cleaner Production*, 122, 186- 200

Mahmood, Z. Kouser, R. Ali, W., (2018), Does Corporate Governance Affect Sustainability Disclosure? *A Mixed Methods Study. Sustainability*, Vol. 10, No. 3, pp. 207.

Maria, B. R. (2017). Exploring the connection between CSR and innovation - at concept level and through a case study of the Brazilian oil and gas company Petrobras. *Master thesis at TIK Centre for Technology, innovation and culture, University of Oslo*, spring 2017.

Rezaee, Z., Tuo, L., (2019), Are the quantity and quality of sustainability disclosures associated with the innate and discretionary earnings quality? *Journal of Business Ethics*, Vol. 155, No. 3, pp.763-786.

Trisnawati, R., Setiawati, E., (2016), Sustainability Reporting and Earning Management Empirical Studies in the companies that participated in the Indonesian Sustainability Reporting Award (ISRA). *International Journal of Business, Economics and Law*, Vol. 11, No. 1, pp. 11-16.

Yuhan, S. R., Dwiwinarno, T., & Widagdo, A. K. (2017). Corporate social responsibility and corporate governance in Indonesian public listed companies. *In SHS Web of Conferences (Vol. 34, p. 13002). EDP Sciences*.

Sustainability Reporting; Going Beyond Traditional Reporting

Yaser Rouhbakhsh¹

Date of Receipt: 2022/08/23 Date of Issue: 2022/09/28

Abstract

Considering the expansion of commercial activities in the world and the importance of sustainability in organizational, academic and professional fields, the category of sustainability has become one of the first goals of countries and companies. Sustainability is a situation in which the existing situation is maintained and there is no change in facilities and conditions. The term sustainability is derived from a broader concept called sustainable development. Sustainable development is development that meets the needs of the current generation without jeopardizing the ability and right of the future generation to meet its needs from the environment and natural resources. Over the past few decades, with the increasing level of concerns and awareness of the need for sustainable development and also meeting the expectations of stakeholders, companies have shifted their goal from maximizing profit to optimizing the environmental, social and they have changed the economy. By taking advantage of sustainability and environmental strategy and carrying out various innovations such as reducing carbon emissions and pollution, recycling natural resources and protecting energy, water and other natural resources, companies participate in environmental protection and Creates environmental value. In the discussion of creating social value, companies participate by adopting a social sustainability strategy and carrying out projects to reduce poverty, justice and social equality. These two strategies, along with the economic strategy and corporate governance, provide the basis for the formation of the company's sustainability strategy and the achievement of sustainability reporting goals. This research has addressed the dimensions of sustainability reporting and presented the sustainability reporting checklist, and also pointed out the role of sustainability reporting in reducing profit management and information asymmetry.

Keywords

Sustainability Reporting, Traditional Reporting, Profit Management, Innovation, Information Asymmetry.

¹ Bachelor of Accounting in Boshruyeh Municipal University of Applied Sciences, Boshruyeh, Iran. Email (yasserrouhbakhsh@gmail.com).